

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/41/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1216205876
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Čakváriová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1216205876.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Aleny Čakváriovej a členiek senátu Mgr. Patrície Železníkovej a JUDr. Blanky Podmajerskej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: I. S., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, 816 16 Bratislava, dieťa rodičov: matka - O.. I. S., E., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XX/A, XXX XX T., zastúpená R. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. XX, XXX XX T., a otec - O.. S. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XX, XXX XX T., zastúpený JUDr. Luciou Danišovičovou, advokátkou so sídlom Drieňová 1/D, 821 01 Bratislava, IČO: 42 137 314, za účasti Krajskej prokuratúry Bratislava, so sídlom Vajnorská 47, 812 56 Bratislava, v konaní o návrhu matky na zmenu úpravy styku otca s maloletým dieťaťom, na odvolanie matky proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II, zo dňa 28.10.2019, č.k. 27P/50/2016-109, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava II, rozsudkom zo dňa 28.10.2019, č.k. 27P/50/2016-109, zamietol návrh matky na zmenu úpravy styku otca s maloletým I. S., nar. XX.XX.XXXX, ktorý mu bol doručený dňa 28.10.2015. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

2. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil čl. 5, § 24 ods. 1, 4, § 25 ods. 1, 2, 3, 4, § 36 ods. 1, § 43 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“) a na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru o nedôvodnosti návrhu matky na zmenu úpravy styku otca s maloletým. Konštatoval, že matka podala návrh v čase existencie a účinnosti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, zo dňa 11.09.2013, č.k. 20CoP/105/2013-193, ktorým bol zmenený rozsudok Okresného súdu Bratislava II, zo dňa 27.11.2013 č.k. 61P/6/2013-88, podľa ktorého sa styk nerealizoval z dôvodu odmietania maloletého. Poukázal na skutočnosť, že súbežne s predmetným konaním prebiehalo na tamojšom súde pod sp.zn. 27P/144/2015 konanie o návrhu otca na zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, od ktorého návrhu otec upustil, keďže jeho styk s maloletým sa od marca 2018 začal realizovať, a preto tamojší súd rozsudkom zo dňa 25.03.2019, č.k. 27P/144/2015-290, upravil iba styk otca s maloletým na každý nepárny kalendárny týždeň od piatka od 16.00 hod. do nedele do 18.30 hod., každý kalendárny týždeň v utorok od 15.00 hod. do 18.30 hod., každý kalendárny rok dňa 24.12. od 9.00 hod. do 15.00 hod. a od 30.12. od 9.00 hod. do 06.01. nasledujúceho roka do 19.00 hod., každý párny kalendárny rok počas jarných prázdnin od piatka predchádzajúceho prvému dňu jarných prázdnin vyhlásených Ministerstvom školstva Slovenskej republiky pre Bratislavský kraj od 16.00 hod. do posledného dňa prázdnin do 19.00 hod., každý nepárny kalendárny rok počas veľkonočných sviatkov od piatku od 9.00 hod. do

veľkonočného pondelka do 19.00 hod., každý kalendárny rok od 01.07. od 9.00 hod. do 15.07. do 19.00 hod. a každý kalendárny rok od 01.08. od 09.00 hod. do 15.08. do 19.00 hod., proti ktorému rozsudku sa účastníci (vrátane matky) do zápisnice vzdali práva podať odvolanie. Zaoberajúc sa návrhom matky, ktorá trvala na zúžení styku otca s maloletým, najmä z dôvodu zhoršenia jeho správania v škole, aj v jej domácnosti, keď v dôsledku rozdielneho režimu dňa u otca a jeho odlišných výchovných metód bol maloletý po návrate po styku s otcom počas bežného týždňa nesústredný, odmietal sa učiť a ísť večer spať s ostatnými súrodencami, dospel k záveru, že dôvody uvádzané matkou nie je možné akceptovať. Prospech maloletého v druhom stupni základnej školy s hodnotením štyroch dvojok nepovažoval za zlý, pričom konštatoval, že na zhoršenie správania sa maloletého v škole je potrebné reagovať výchovným vplyvom a nie „trestaním“ formou zúženia jeho styku s otcom. Za prirodzené vyhodnotil, že výchovné metódy matky, ktorá sa stará o tri maloleté deti, sú iné ako prístup otca, ktorý žije sám a maloletý je jeho jediným dieťaťom. Zdôraznil, že každý rodič dáva svojmu dieťaťu určitý vzor, vplyva na neho podľa vlastných zvyklostí a presvedčenia. Vplyv otca ako mužského vzoru na maloletého pokladal za prínosný, pričom matka by nemala výchovné problémy dieťaťa automaticky pripisovať na vrub otca, ale trpezlivo maloletému vysvetliť, že v každej rodine platia iné pravidlá a je nevyhnutné ich rešpektovať. Upozornil, že na maloletého do marca 2018 výchovne vplývala iba matka, a teda aj pre neho je aktuálna situácia nová a musí si na ňu zvyknúť rovnako ako jeho rodičia. V súlade so zásadami, ktorými sa súd musí riadiť pri rozhodovaní vo veciach starostlivosti o maloleté deti, dospel k záveru o absencii mimoriadnych okolností odôvodňujúcich navrhované zúženie styku, ktoré nie je v záujme maloletého. Zároveň prihliadol aj na stanovisko kolízneho opatrovníka a Okresnej prokuratúry Bratislava II. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

3. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie matka, navrhujúc odvolaciemu súdu rozhodnutie súdu prvej inštancie zmeniť tak, že styk otca s maloletým upraví na každý posledný víkend v mesiaci od piatka od 16.00 hod. do nedele do 16.00 hod. a styk počas ostatných víkendov, prázdnin a sviatkov sa bude riadiť dohodou rodičov. Súdu prvej inštancie vytkla, že odôvodnenie napadnutého rozsudku neobsahuje relevantné a pravdivé skutočnosti. Poprela, že maloletý sa s otcom začal stretávať až od marca 2018. Uviedla, že otec opustil ich spoločnú domácnosť v júli 2009, keď mal maloletý štyri mesiace, starostlivosti o maloletého sa následne vyhýbal a neskôr bol styk otca s maloletým upravený predbežným opatrením s určeným nepraktickým a neakceptovateľným rozsahom. Po narodení jej ďalšieho syna v roku 2012 sa podieľal na odovzdávaní a preberaní maloletého na styk s otcom jej partner a po dlhšom čase dovolila, aby maloletý u otca aj prespal. Zároveň prebiehali na súde ďalšie konania, vrátane konania o úprave styku, v rámci ktorých bola otcom osočovaná a obviňovaná z marenia realizácie stretnutí. Vo februári 2013 došlo ku konfliktu, kedy ju otec pred maloletým surovo zhodil na zem a ublížil jej, v čoho dôsledku sa maloletý zľakol, odmietol s otcom odísť a od toho času mu zo strachu odovzdávala maloletého prostredníctvom svojho partnera alebo matky, resp. ho musela vodiť do Unicefu. Súčasne sa so žiadosťou o pomoc obrátila aj na Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny. Vyjadrila sa, že v rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 11.9.2013, č.k. 20CoP 105/2013-193, došlo k závažnému omylu, keď tento upravil styk otca s maloletým na každý víkend (bez návrhu otca), čo jej zabránilo s maloletým tráviť víkendy s tým, že jej žiadosti o opravu tohto rozsudku nebolo vyhovené. Z uvedeného dôvodu iniciovala začatie predmetného konania, súbežne s ktorým prebiehalo aj konanie o návrhu otca na zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ako aj konanie o uloženie výchovného opatrenia. Zdôraznila, že konanie o zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti „sa premenilo“ na konanie o zmene úpravy styku, ktorá bola v rozsudku zo dňa 25.03.2019, č.k. 27P/144/2015-290 dohodnutá ako dočasné riešenie. Namietala, že aj keď jej návrh na zmenu úpravy styku vedený na súde prvej inštancie pod sp.zn. 27P/50/2016 a návrh otca na zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti vedený pod sp.zn. 27P/144/2015 boli podané v októbri 2015 s odstupom krátkeho času, týmto návrhom boli pridelené spisové značky naznačujúce podanie návrhov v iných rokoch, pričom súd prvej inštancie následne konanie o jej návrhu na päť rokov „zastavil“, aby sa počas tejto doby mohol venovať výlučne osobe otca a jeho záujmom, čím došlo k zablokovaniu jej konania na niekoľko rokov. Poukázala na skutočnosť, že podľa odôvodnenia napadnutého rozhodnutia bol styk otca s maloletým upravený rozsudkom č.k. 27P/144/2019-290, hoci o takomto konaní nemá žiadnu vedomosť, pričom zo zápisnice z pojednávania v uvedenom konaní nevyplýva zmena návrhu otca. Mala za to, že súd rozhoduje o striedavej starostlivosti a nie o zmene styku ako dočasného riešenia. Uviedla, že od marca 2019 prebiehal styk podľa potrieb otca, avšak problém nastal počas letných prázdnin 2019, kedy maloletý mal záujem zúčastniť sa s bratom denného tábora a zároveň mala rodina naplánovanú dovolenku v trvaní 23 dní, o čom vopred informovala otca, ktorý jej nevyšiel v ústrety a Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny oznámil, že mu nie je umožnený styk s maloletým. V čase letných

prázdnin otcovi ustúpila, vzhľadom na nemožnosť logisticky zvládnuť odovzdávanie maloletého na styk. Pri aktuálnej úprave styku nevedela počas školského roka ustrážiť učenie maloletého, ktorý po pobyte u otca dostával zlé známky, komunikovala s triednou učiteľkou a stálo ju veľa námahy, aby mal maloletý dobré vysvedčenie. Súčasne malo dôjsť k zhoršeniu správania maloletého, ktorý v škole nerešpektoval učiteľky a ostatným deťom robil zle, čo vyvrcholilo jeho pokarhaním v júni 2019 v zmysle listiny o pokarhaní obsiahnutej v spise, ktorú skutočnosť súd prvej inštancie nezohľadnil. Zdôraznila, že maloletý, ktorý navštevuje druhý stupeň základnej školy, stratil záujem uchádzať sa o štúdium na osemročnom gymnáziu, nevhodne sa správa aj doma, svoj nesúhlas vyjadruje krikom a vyhrážkami, že odíde, doma nepomáha, fyzicky napáda súrodencov, vyjadruje sa vulgárne, pričom na zhoršení jeho vzťahu k súrodencom má podiel konanie otca, ktorý sa pred maloletým vyjadruje ako o nevlastných súrodencoch. Za neprimerané považovala, že maloletý u otca chodí spávať po polnoci, stravuje sa v reštauračných zariadeniach, otec ho bráva do kina na nevhodné filmy, na sociálnych sieťach ho naučil vyhľadávať si strašidelné videá a videá o konšpiračných teóriách, ktoré maloletý rozširuje aj po škole, a na jej požiadavky, aby otec upustil od tohto konania, nereaguje. Verila, že na súdnom konaní bude objektívne hodnotené, či je styk maloletého s otcom prínosom a či by nebolo lepšie zvoliť iný rozsah styku. Podľa jej názoru, rozhodnutie obhajuje nevhodné správanie maloletého a jeho sklon k ničnerobeniu a takýto prístup považuje za neakceptovateľný. Namietala, že súd prvej inštancie nevychádzal z čl. 5 Zákona o rodine zaoberajúcom sa záujmom dieťaťa. Mala za to, že pokiaľ by styk otca s maloletým neprebíhal aj cez týždeň, príprava maloletého do školy by mohla zostať v jej režii. Zdôraznila, že styku otca s maloletým nikdy nebránila, hlavne preto, aby maloletý poznal otca, jeho spôsob života a správania voči okoliu, pretože takto si ho nebude idealizovať. Upozornila tiež na pomery otca, ktorý nemá žiadnu rodinu ani ďalšie deti, žije sám a má vzťahy s homosexuálnym a pedofilným charakterom s drogovým pozadím.

4. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny a dostatočne odôvodnený potvrdiť. Z dokazovania bolo, podľa jeho mienky, nepochybne zistené, že s maloletým sa od jeho narodenia pre postoj matky takmer vôbec nestretával, o čom svedčí aj konanie o výkon rozhodnutia vedené na súde prvej inštancie pod sp. zn. 48Em/8/2012. Tvrdil, že matka ho masívne devalvovala a pôsobila na maloletého tak, aby ho odmietal. Poukázal na znalecký posudok zo dňa 20.03.2017 vypracovaný znalkyňou PhDr. Katarínou Haidovou v konaní vedenom na súde prvej inštancie pod sp. zn. 27P/144/2015, správu subjektu Orchidea n.o. zo dňa 14.12.2016 (nachádzajúcu sa v spise súdu prvej inštancie 48Em/3/2014) a správu subjektu UNICEF - Linka detskej istoty zo dňa 27.07.2015, ktorý realizoval výchovné opatrenie uložené rodičom a maloletému (konanie pod sp.zn. 61P/14/2013). Zdôraznil, že medzi rodičmi bolo od narodenia maloletého vedených viacero sporov, ktorých centrom bola predovšetkým nerealizácia jeho styku s maloletým, ktorú matka odôvodňovala jeho odmietaním s tým, že nemá k otcovi vytvorený vzťah. Uviedol, že od 26.11.2011 do marca 2018 sa jeho styk s maloletým nevykonával s výnimkou krátkych období, keď sa realizoval čiastočne s pomocou tretích osôb a od marca 2018 sa spoločný styk so synom obnovoval a rýchlo sa medzi nimi vytvoril veľmi dobrý vzťah. Z uvedeného dôvodu ustúpil zo striedavej starostlivosti a uspokojil sa s menšou mierou svojho výchovného pôsobenia na maloletého výmenou za pravidelný a uspokojivý kontakt so synom. Novozaložený skutkový stav viedol k aktuálnej úprave styku v rozhodnutí súdu č.k. 27P/144/2015-290, odsúhlasenej rodičmi, ktorá kopírovala funkčný a vyhovujúci skutočný stav jeho styku s maloletým realizovaný niekoľko mesiacov, ktorý nenamietala matka ani maloletý a priklonil sa k nej aj kolízny opatrovník a Okresná prokuratúra Bratislava II. Z týchto dôvodov netrval ani na pokračovaní v konaní o uloženie výchovného opatrenia. Po rozhodnutí súdu č.k. 27P/194/2017-80 zo dňa 28.10.2019 (nenariadenie výchovného opatrenia) matka opäť skízavala do urážlivých a dehonestujúcich vyjadrení na jeho adresu. Dôvody, pre ktoré matka považuje súčasný stav za nevhodný, začala produkovať až pred pojednávaním vedeným pod č.k. 27P/50/2016, ktoré konanie pokračovalo po jeho prerušení. Tvrdenia matky o zhoršení školského prospechu maloletého považoval za nepreukázané a nesúhlasil, že by sa s maloletým neučil. Skutočnosť, že matka musí venovať zvýšenú pozornosť príprave maloletého do školy, podľa jeho názoru, nezakladá dôvod na zúženie styku. Mal za to, že maloletý sa k nemu správa primerane veku a okolnostiam a matkou tvrdené zhoršenie správania pokladal za možný dôsledok jeho ovplyvňovania matkou počas výchovy, resp. jej autoritatívneho výchovného štýlu. Nesúhlasil s tvrdeniami o jeho nevhodnom výchovnom prístupe k maloletému, nedodržiavaní spánkového režimu a požičiavaní si peňazí od dieťaťa. Bol toho názoru, že v konaní nebola zistená žiadna zmena pomerov od poslednej úpravy styku. Matkou navrhovanú úpravu styku v rozsahu jedného víkendy v mesiaci považoval za obmedzujúcu a nespĺňajúcu podmienky uvedené v § 25 ods. 3 Zákona o rodine. Uviedol, že styk s maloletým sa už takmer rok uskutočňuje

každý druhý víkend a každý druhý utorok, maloletý tento styk neodmieta, teší sa naň, a jeho realizácia je jednoznačne v najlepšom záujme dieťaťa.

5. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu matky zotrval na svojom stanovisku prezentovanom na pojednávaní uskutočnenom pred súdom prvej inštancie dňa 28.10.2019, podľa ktorého obmedzenie styku nie je v záujme maloletého.

6. Zástupca Okresnej prokuratúry Bratislava II vo vyjadrení k odvolaniu matky navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny a súladný so záujmom maloletého dieťaťa potvrdiť, keď súd prvej inštancie dostačujúco a jasne odôvodnil skutočnosti, na základe ktorých rozhodol v predmetnej veci. Z podaného odvolania je, podľa jeho názoru, zjavný problematický vzťah matky s otcom a jej animozita voči nemu. Mal za to, že s rozsahom a intenzitou styku otca s maloletým sa súd prvej inštancie dostatočne vysporiadal v konaní vedenom pod sp. zn. 27P/144/2015. Upozornil na skutočnosť, že odvolací návrh matky je značne odlišný od jej návrhu formulovaného na pojednávaní konanom pred súdom prvej inštancie dňa 28.10.2019, z čoho je zrejmé, že matka svoje návrhy mení v závislosti od svojho momentálneho nazerania na vzťah maloletého s otcom. Z genézy súdnych konaní o úprave práv a povinností rodičov k maloletému pokladal za evidentné, že ponechať styk otca s maloletým na dohodu rodičov aktuálne nie je reálne, keďže jedine autoritatívne rozhodnutie súdu je spôsobilé nastaviť rovnováhu v starostlivosti rodičov o maloletého.

7. Matka vo vyjadrení k vyjadreniam otca, kolízneho opatrovníka a Okresnej prokuratúry Bratislava II uviedla, že Okresná prokuratúra Bratislava II nekonala pred súdom prvej inštancie s prihliadnutím na miesto obidvoch rodičov v živote maloletého, pričom nikto z tohto orgánu maloletého nevidel, nepočul, ani sa s ním nerozprával. Kolíznemu opatrovníkovi vytkla nečinnosť v predmetnej veci. Vyjadrenie otca k jej odvolaniu označila za klamlivé a urážlivé. Maloletý má, podľa jej mienky, z neustáleho pendlovania medzi domácnosťami rodičov stres, čo neprospieva jeho zdraviu a režimu adekvátnemu jeho veku. Poprela, že by bol jej spôsob výchovy autoritatívny, nakoľko maloletý má pocit, že mu je všetko dovolené a nikto ho nemôže potrestať, resp. má únik k otcovi. V tejto súvislosti poukázala na skutočnosť, že maloletému opätovne hrozí pokarhanie v škole. Upozornila na zložitosť prípravy maloletého na vyučovanie v dvoch domácnostiach, ktoré musí meniť v priebehu pracovného týždňa, ktorý problém vyhodnotila aj triedna učiteľka považujúca takúto prípravu za náročnú a stresujúcu. Zdôraznila, že práve z týchto dôvodov v priebehu konania navrhla, aby sa styk realizoval na dlhší čas cez voľno a prázdniny, s čím však otec nesúhlasil, argumentujúc nedostatkom dovolenky. Spochybnila tvrdenie otca o tom, že režim maloletého sa prispôsobuje režimu jej štvorročnej dcéry. Poukázala na to, že konaním otca, ktorý maloletého oboznámil s obsahom jej odvolania, sa jej syn prestal zdôverovať. Uviedla, že otec sa s maloletým stretáva každý utorok a v poslednej dobe už aj každý víkend. V ostatnom zotrvala na svojich vyjadreniach.

8. V podaní zo dňa 06.04.2020 matka informovala o zhoršení situácie, nakoľko maloletý dostal v škole tretie pokarhanie a jeho správanie v domácom prostredí označila za ťažko zvládnuteľné. Za príčinu nevhodného správania sa maloletého, ktoré vyústilo do jeho úteku z domu, považovala jeho manipuláciu zo strany otca. Uviedla, že maloletý trápil súrodencov psychicky a niekedy aj fyzicky, vynášal veci z jej domu, všetky svoje úspory odovzdal otcovi, spolu so spolužiakom kradol v Bille, bol k nej veľmi drzý, osvojil si rétoriku otca voči nej, nedokázal dodržiavať akýkoľvek režim a vôbec sa nechcel učiť. Uviedla, že po vzniku nepriaznivej situácie v súvislosti s ochorením COVID-19 maloletý po návšteve školy dňa 10.03.2020 odišiel na styk s otcom a zostal v jeho domácnosti, pričom pri následných každodenných telefonátoch sa s ňou zhováral s opovrnutím. Keďže bola znepokojená režimom maloletého a nemala informácie o jeho učení, trvala na jeho návrate domov. Vyjadrila sa, že maloletý chcel po návrate cez deň spať a v noci pozerieť televíziu, ku mladším súrodencom sa správal nevhodne, umelo vytváral konflikty, odignoroval jej zákaz vychádzať von z dôvodu protiepidemiologických opatrení a po návrate k nej hystericky kričal, že ho chcú pripraviť o otca. Dňa 26.03.2020 maloletý odišiel k otcovi, ktorý neprejavil žiadnu ohotu ho priviesť späť, preto zavolała políciu, a za jej súčinnosti sa snažila pred bytom otca maloletého presvedčiť, aby sa vrátil. Jeho reakcia spočívala v kriku, nenávisti k nej a jej rodine. Dňa 27.03.2020 sa skontaktovala s pracovníčkou Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, ktorá pre maloletého odporučila pobyt v Detskom centre, ktoré však v súčasnosti v dôsledku ochorenia COVID-19 deti neprijíma. Na políciu sa neskôr obrátila znovu z dôvodu, že otec mal podľa vyjadrenia maloletého, tomuto ničieť vírusy a nechával mu telom prechádzať elektrický prúd, avšak polícia nemala možnosť

konať, pokiaľ maloletý nemá na tele viditeľné popáleniny alebo iné vnútorné poškodenie. Poukázala tiež na skutočnosť, že otec jej telefonické rozhovory s maloletým kontroluje.

9. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi podľa § 65 a § 66 CMP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa 378 ods. 1, § 385 ods. 1 a § 219 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) s verejným vyhlásením rozhodnutia podľa § 219 ods. 3 CSP, dospejúc k záveru, že odvolanie matky nie je dôvodné.

10. Súd prvej inštancie vo veci vykonal potrebné dokazovanie, vec správne právne posúdil a vyvodil z nej aj správny právny záver. V odvolaní neboli uvedené žiadne skutočnosti, ktoré by mali za následok zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie a jeho dôvodmi.

11. Odvolací súd sa v prvom rade zaoberal námietkami matky týkajúcimi sa procesného postupu súdu prvej inštancie, vyhodnotiac ich ako nedôvodné. Pokiaľ matka poukazovala na skutočnosť, že spisová značka priradená predmetnému konaniu na súde prvej inštancie vytvára dojem, že jej návrh na zmenu úpravy styku bol podaný v roku 2016, hoci v skutočnosti ho podala v októbri 2015, odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu dospel k záveru o správnosti postupu súdu prvej inštancie, ktorý v súlade s ust. § 166 ods. 2 CSP vylúčil podanie matky obsahujúce jej návrh na zmenu úpravy styku, ktoré bolo založené do spisu sp. zn. 27P/144/2015, na samostatné konanie, ktorému bola následne riadne pridelená sp. zn. 27P/50/2016 (potvrdenie sa nachádza na č.l. 36). Vo vzťahu k námietkam matky o „zastavení“ predmetného konania odvolací súd udáva, že zo spisu vyplýva postup súdu prvej inštancie podľa § 162 CSP, ktorý uznesením zo dňa 17.05.2016, č.k. 27P/50/2016-55 konanie prerušil na čas do právoplatného skončenia konania vedeného pod sp.zn. 27P/144/2015, v ktorom sa riešila otázka vhodnosti striedavej osobnej starostlivosti o maloletého, resp. najvhodnejšej alternatívy realizácie styku otca s maloletým, významná pre rozhodnutie v predmetnej veci. Napokon zo samotného rozhodnutia súdu prvej inštancie č.k. 27P/144/2015-290 vyplýva, že aj v konaní o zverenie dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti rodičov o maloletého sa zaoberal rozsahom styku otca s maloletým hľadajúc najvhodnejšie riešenie súladné so záujmom maloletého. Je vecou súdu prvej inštancie aký postup v konaní zvolí, teda či rozhodne o spojení alebo vylúčení veci na samostatné konanie, alebo či konanie preruší zo zákonných dôvodov. V prípade, ak matka namieta, že súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia poukázal na úpravu styku obsiahnutú v rozsudku č.k. 27P/144/2019-290, je zjavné, že ide o chybu v písaní, pretože z obsahu napadnutého rozsudku, v ktorom súd prvej inštancie opakovane cituje rozsudok tamojšieho súdu zo dňa 25.03.2019, č.k. 27P/144/2015-290, jednoznačne vyplýva označenie rozhodnutia, ktorým došlo ku zmene styku.

12. Súd prvej inštancie správne ustálil pomery na strane dieťaťa a nedôvodnosť návrhu matky, ktorým žiadala o zúženie styku otca s maloletým. V predmetnej veci je potrebné zdôrazniť, že rodičia sú vo výkone svojich práv a povinností rovnoprávni a rodič, ktorému dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti má právo tráviť rovnaký čas s dieťaťom, ako rodič, ktorému dieťa bolo zverené do osobnej starostlivosti. Súd prvej inštancie vo veci vykonal potrebné dokazovanie, ktoré náležite vyhodnotil. V danej prejednávanej veci treba vziať v úvahu posledné rozhodnutie súdu o úprave styku otca s maloletým, t.j. rozsudok zo dňa 25.03.2019, č.k. 27P/144/2015-290, ktorým došlo ku zmene styku na základe akceptovania novej úpravy oboma rodičmi, o ktorej skutočností svedčí aj fakt, že proti rozsudku nepodali odvolanie. Námietky matky, že o konaní vedenom pod sp. zn. 27P/144/2015 nemala vedomosť, resp. nie je z neho zrejme prekvalifikovanie návrhu otca (pôvodne žiadal zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti rodičov) vyhodnotil odvolací súd ako bezpredmetné, vzhľadom na existenciu právoplatného rozsudku č.k. 27P/144/2015-290 zo dňa 25.03.2019. Rovnako ani tvrdenia matky, že dohodu o styku považovala za dočasné riešenie, nie sú dôvodom pre zmenu úpravy styku otca s maloletým. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil skutočnosť, že nastavený rozsah styku zohľadňuje záujem dieťaťa a jeho právo na styk s druhým rodičom. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí. Pokiaľ matka v odvolacom konaní poukazuje na zmenu rodinnej situácie, na jej námietky nemožno prihliadať, keďže predmetom daného konania je zmena styku otca s maloletým, nejde o konanie o zmenu zverenia. Vo vzťahu k ďalším námietkam matky odvolací súd udáva, že pokiaľ rodičia nemajú rovnaké výchovné postupy a tieto majú vplyv na prežívanie maloletého, u ktorého sa vyskytli výchovné problémy, uvedené nie je dôvodom na redukovanie styku maloletého s otcom. Ak matka namieta nedostatočný prospech maloletého, treba konštatovať, že dosahované školské výsledky maloletého nie sú priemerné ani slabé a nedostatočný prospech maloletého nebol v

konaní preukázaný. Skutočnosť, že na týchto výsledkoch sa matka podieľa v rámci prípravy maloletého do školy a komunikuje s triednou učiteľkou odvolací súd považuje za prirodzené. Ak sa u maloletého vyskytli problémy so správaním, je vhodné zo strany rodičov požiadať o pomoc školu, psychológa, prípadne iných odborníkov za účelom poskytnutia asistencie a usmernenia. V danom prípade významný vplyv na citové prežívanie a správanie maloletého majú nesporne neustále konflikty medzi rodičmi a aktuálne aj vývinové obdobie (dospievanie), ktorým maloletý prechádza. Je preto potrebné, aby sa rodičia v záujme dieťaťa pokúsili vyvarovať konfliktom, komunikovali spolu korektne, čím by mohli predísť ďalšiemu prehĺbovaniu problémov maloletého. Pokiaľ matka v ostatnom vyjadrení udáva, že maloletý sa aktuálne zdržiava v domácnosti otca, vzhľadom na súčasnú pandemickú situáciu, uvedené nemá vplyv na zmenu napadnutého rozhodnutia súdu, ktorého predmetom je otázka styku otca s maloletým. V konaní nebolo žiadnym spôsobom preukázané, že by sa otec nedokázal o maloletého v čase stretnutí postarať, urobiť mu program a pomôcť aj s prípravou školských povinností. Za daných okolností odvolací súd nevidel dôvod rozsah styku otca s maloletým korigovať jeho zúžením.

13. S poukazom na uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

14. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP.

15. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutie odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).